

ιαμβεῖος

ARISTOT. *poet.* 4 (1448b. 28 sqq.) τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλοὺς, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς κατὰ τὸ ἀρμόττον καὶ τὸ ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον· διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ ἱαμβίζον ἀλλήλους.

HESYCH. ε 5117 Latte ἐπιρρήματα· οὕτω προσαγορεύεται τὰ μετὰ τὴν παράβασιν τασσόμενα τετράμετρα, ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα μηδέπω τοῦ ἐξῆς μέλους ἐπεληλυθότος. ἄλλοι δὲ ἐπῳδία μεταξὺ τῶν χορικῶν μελῶν ἱαμβεῖα βραχέως ἐπιλεγόμενα καὶ ἐφύμνια.

SVDA I 23 (I 2, p. 603. 12) Adler ἱαμβεῖος λόγος· καὶ τὸ οὐδέτερον ἱαμβεῖον.

TZETZ. in Aristoph. *ran.* 1130 (p. 1032. 3 sqq. Koster) ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτ' ἔστι] δηλονότι δώδεκα· ἀλλ' ἢ τρία· ἱαμβεῖα (scripsi, ἱαμβεῖα *vel* ἱάμβια *codd.*) μέτρα.

TZETZ. *de metr. Pind.* 38. 12 sqq.

τὸ δέ γε πεντεκαίδεκατον δίμετρόν μοι μάθε,
καὶ δὴ κατ' ἀντιπάθειαν ὑπερκατάληκτόν τε.
ἐξ ἀντισπάστου σύγκειται καὶ παῖωνος δὲ πρώτου
καὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς τῆς καὶ ἀδιαφόρου,
εἶπομεν ἀντιπάθειαν, ὅτι τὴν ἱαμβεῖαν
ἀντίσπαστος ἐκδέχεται, καὶ παῖων τοὺς τροχαίους·
εἰσι δὲ διαφέροντες τροχαῖοι πρὸς ἱάμβους.

ANON. in Aristot. *rhet.* III 3. 3, 1406b. 3 (*Comm. in Aristot. Gr.* XXI 2, p. 177. 8 sqq. Rabe) ἡ δὲ μεταφορική λέξις ἀρμόζει τοῖς ἱαμβεῖοις στίχοις· τούτοις γὰρ τοῖς ἱαμβεῖοις χρῶνται νῦν.

ANON. in Aristot. *rhet.* III 8. 3, 1408b. 30 (*Comm. in Aristot. Gr.* XXI 2, p. 191. 9 sqq. Rabe) διὸ δεῖ τὸν λόγον τὸν πεζὸν ἔχειν ῥυθμόν, οὐ μέντοι γε δὲ μέτρον ἢ ἠρωικὸν ἢ ἀναπαιστικὸν ἢ ἱαμβεῖον· εἰ γὰρ ἔχει καὶ μέτρον, ἔστι ποίημα ἢ τοῖς ποίησις ... (22 sqq.) διὸ πολλῶν ὄντων τῶν μέτρων, ἠρωικῶν, ἀναπαιστικῶν, τροχαϊκῶν, ἀπὸ πάντων τῶν μέτρων μάλιστα χρῶνται τῷ ἱαμβεῖῳ μέτρῳ καὶ ἱαμβεῖα φθέγγονται. ἐπεὶ δὲ τὸ ἱαμβεῖον μέτρον ταπεινὸν τὸν λόγον ποιεῖ καὶ ἀνειμένον, δεῖ ἀναμεταξὺ χραῖσθαι τῇ σεμνότητι καὶ ἐκστήσαι καὶ ἐξᾶραι διὰ τῆς σεμνότητος τὸ τοῦ λόγου ταπεινόν· ἢ γὰρ σεμνότης ἐξαίρει τὸ τοῦ λόγου ταπεινόν ἅτε μέγεθος ποιούσα.

SCHOL. in Anth. Gr. App. V 58 Cougny Λέοντος φιλοσόφου. ἱαμβεῖοι τούτου στίχοι.

ἔρρει τὰ σεμνὰ τῷ χρόνῳ τῷ παμφάγῳ,
διέφθορε τὰ χρηστὰ καὶ τὰ τίμια,
ὄλωλεν ἢ παιδευσίς κτλ.

[G.M.]